

بیت خود و بر قیامت بسوای تو و من
دیدی عبدالمطلب بن کنعان ایچند دم
بس چنان گفید که بر صوت اشهد که در
پرتویی در بوم کن که از تو کفار هلاک
هم بچی کار هر مظهر ایلیک اصنام اول
نیز بیکه بی الهیه بخاند اولدی بی خردی
اندی تقصیر اولدی بود ترسیده امی
تا و صاله کعبین بوند کلام اعتبار
دی چله مکانات انکه جان کوسن

کرمه جان دردی کند و به جانان اومد

چله کلدی عالم مملکه و خود را
در ناسک بیکه بر اوصاف انک
شورسته اندی اطباقا اهل ایلی
و بی بناید نوم شول سون نصیری
مشویل کوندی انکه خلیله
ترسج اولولا انی عشر دی
انادن طغدی سستلو سوز

بغی تا بر کجه مده اولیس اختراق
چله اصنام مجده کلدی دنده صندی بلدی
طغدی غدی اول بی خلدن حق انی ساق
قوسه بر اهل نوری یوقا اولی باق
امایه اولای عیانت اولیا لر لیکه عاق
چون بود الله ارشدی قیلدی یاق انق
انکه خلعت کیوردن اولدی اطلاق طوق
صواف ایلب وصلت اولدی مالک انق
عالم افاق انفس بی بی پیکه و قات

جانم جان دردی کند و به جانان اومد

دی که ایمین قیلدی سجوی دی
کلدی بو نرسن رضا فن آلف
که ایچالینه اومر شیخ مسیر
که قسید بر حدیده کلدی قحیح
ای شمشدی هلال اصحاب فیکه
تظیری نه ملک دی که بستر دی
نجسم رویدی عقل مصوق

الاصحی بودی

اکلیه دیر دی هم جیدی صاخ
بوسونه مشفقند اهل ادا یان
اشدی ای طغدی و غنی اولدی سوز
قبایل جمع اولوب کلدی کما یح
بود اولکم الله اعظم
خبر ویز میشدی سوزات انجیل
که ادمت بره طوغجه اولماه
بودت ایینی اول اول ویریدن
بوتک ایی محمد در اولدت
بیس اییدی ای معایده اعظام
عجبی کوریده اولورسه سخر
انوکله خیر ادر اولدی ادر
نه عالم بلکه الله خیر ادر
رد ایدر که طوغدی چون انادن
که ناحقی استقامین اوله مردود
از ایله جملری ستمایه
مکلور سوزی تا استیوا فته

که عبدالمطلبی اولدی ریغ
که عبدالمطلبی اهل ایمان
دیدی کلدن الله طغدی اول سوز
دی طغدی اول سوز الهی
جمیع انبیان اندی اعلم
کرج ای قورن انکی تجیل
بوتک ایلا میشدی انک
بردی بر یوزدی کونر بریدن
بوسنه میشدی لایز اولدن
انوکله خیر ادر کورده مکلور
انوکله خیر ادر مجموع عالم
انکچون کلدی خلقدن انی تجیل
حکایت قیلدی ابد شادت
کوک چققندن اولدی کل مطرد
عشر دی کجا کوه
الوب سوز اولدی کورده شامیر فته